

Передчуттям спокою і нудьги

Євген Плужник

Передчуттям спокою і нудьги
Мене хвилює мертве листя долі...
Час увійти в надійні береги
Думкам і мріям...
Як діброви голі
Очам відслонять далечінь німу
І сонце ллється скупю і нечасто,
Надходить спокій, дано-бо йому
У володіння неподільне час той,
Що зветься осінь...
Сни і споживай
Те, що придбало літо. Сни і згадуй...
Та, як уява в тебе ще жива,
Умій в нудьзі знаходити розраду.